

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12CoP/62/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6717210889
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Kvietok
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6717210889.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Kvietka a sudcov Mgr. Janky Benkovičovej a Mgr. Martina Štubniaka, vo veci starostlivosti o maloletú K. C., narodenú XX. XX. XXXX, bytom ako matka, zastúpenú kolíznym opatrovníkom Úradom práce sociálnych vecí a rodiny Zvolen, dieťa rodičov matky A. M., narodenej XX. XX. XXXX, s trvalým pobytom G. A. č. XXX, t. č. bytom D. E. XX/XX, Y., právne zastúpenej Niku & partners, s. r. o., so sídlom Prokopa Veľkého 51, Bratislava, IČO: 36 866 008 a otca A. C., narodeného XX. XX. XXXX, s trvalým pobytom A. S. O. XXX, prechodne bytom Z. XXXX/XA, Y., právne zastúpeného JUDr. Róbertom Šegedom, advokátom so sídlom Záhorácka 1899/11A, Malacky, o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletemu dieťaťu, o odvolaní matky a otca proti rozsudku Okresného súdu Zvolen č. k. 10P/17/2017 - 352 z 17. septembra 2018, takto

rozhodol:

I. Rozsudok Okresného súdu Zvolen č. k. 10P/17/2017 - 352 zo dňa 17. 09. 2018 v napadnutom II., III., IV. a v závislom V. výroku o trovách konania, **p o t v r d z u j e.**

II. Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Zvolen, ako súd prvej inštancie (ďalej len „okresný súd“, resp. „súd prvej inštancie“, eventuálne „prvoinštančný súd“), rozsudkom zo dňa 17. 09. 2018 schválil rodičovskú dohodu, na základe ktorej maloletú K. C., nar. XX. XX. XXXX (ďalej len „maloletá, resp. maloleté dieťa“) zveril do osobnej starostlivosti matky maloletej (ďalej len „matka“), ktorá bude maloletú zastupovať a spravovať jej majetok v bežných veciach. Zároveň upravil styk otca maloletej (ďalej len „otec“) tak, že otec je oprávnený sa s maloletou stýkať každý párny kalendárny týždeň v roku v stredu od 09:00 hod. do 12:00 hod., v piatok od 09:00 hod do 12:00 hod., každý nepárny kalendárny týždeň v roku v sobotu od 09:00 hod do 12:00 hod. a v nedeľu od 15:00 hod do 18:00 hod., za prítomnosti matky s tým, že maloletú si prevezme a po ukončení styku odovzdá v mieste bydliska matky, pričom od 01. 06. 2019 sa takto dohodnutý styk bude realizovať bez prítomnosti matky a otec si maloletú prevezme a po ukončení styku odovzdá v mieste bydliska matky. Matke bola uložená povinnosť maloletú na styk riadne pripraviť. Obom rodičom bola uložená povinnosť v prípade, že sa styk nebude môcť z vážnych dôvodov zrealizovať, oznámiť túto skutočnosť druhému rodičovi najneskôr 24 hodín vopred. Matke bola uložená povinnosť informovať otca o podstatných náležitostiach týkajúcich sa maloletej, najmä ohľadne zdravotného stavu maloletej, a to v písomnej forme jedenkrát mesačne, vždy k poslednému dňu toho ktorého kalendárneho mesiaca (I. výrok). Súd prvej inštancie uložil otcovi povinnosť prispievať na výživu maloletej výživným vo výške 140,- Eur mesačne so splatnosťou výživného na mesiac dopredu, ktoré je otec povinný poukazovať k rukám matky vždy do 15- tého dňa mesiaca, na ktorý sa výživné poskytuje (II. výrok). Zameškané výživné otca za obdobie od 01. 01. 2017 do 30. 09. 2018 vo výške 1.540,- Eur súd prvej inštancie povolil otcovi splácať v pravidelných splátkach spolu s bežným výživným po 25,- Eur mesačne s tým, že nezaplatením

čo i len jednej splátky riadne a včas sa stane splatný celý dlh (III. výrok). V prevyšujúcej časti návrh zamietol (IV. výrok). O trovách konania okresný súd rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania (V. výrok). Zároveň otcovi uložil povinnosť nahradiť trovy štátu vo výške 321,20 Eur do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia (VI. výrok).

2. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa ustanovení § 36 ods. 1, § 24 ods. 1, 3, 4, 5, § 25 ods. 1, § 62 ods. 1, 2, 4, 5, § 65 ods. 1, § 75 ods. 1, § 76 ods. 1, § 77 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine (ďalej len „ZoR“). Schválil rodičovskú dohodu ohľadne zverenia maloletej do osobnej starostlivosti matky, zastupovania maloletej matkou v bežných veciach, úpravy styku otca s maloletou a povinnosti matky raz mesačne písomne informovať otca najmä o zdravotnom stave maloletej. Obsahom rodičovskej dohody nebola vyživovacia povinnosť otca voči maloletej, z ktorého dôvodu súd prvej inštancie skúmal jednak odôvodnené potreby maloletej, pričom vyhodnotil, že výdavky uvádzané matkou sú v zásade odôvodnené a nevyhnutné s prihliadnutím na vek maloletej a tieto ustálil v priemere v sume 190,- Eur mesačne. Vo vzťahu k zvýšeným výdavkom v dôsledku zhoršeného zdravotného stavu maloletej, ktoré mali vzniknúť v období približne 6 mesiacov pred vyhlásením rozsudku, súd prvej inštancie akceptoval v zásade ako nevyhnutné. Taktiež zoberal do úvahy, že síce v niektorých mesiacoch výdavky na lieky pre maloletú prekročili sumu 30,- Eur, avšak na druhej strane v niektorých mesiacoch boli tieto výdavky podstatne nižšie, čo súd prvej inštancie zohľadnil pri rozhodovaní o výške výživného na maloletú. Pri určení výšky výživného prihliadal aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery otca, pričom dospel k záveru, že nie je nateraz v možnostiach a schopnostiach otca platiť výživné vo vyššej sume. Zohľadnil aj aktuálny pomer príjmu otca, matky a skutočnosť zistenú z lekárskej správy, že nateraz nie je možné maloletú vzhľadom na jej zdravotný stav umiestniť do predškolského zariadenia, preto matka nemá možnosť zvýšiť si svoj príjem. Skúmal aj otázku, v akom rozsahu si otec plnil svoju vyživovaciu povinnosť nad rámec určeného výživného, pričom konštatoval, že otec v priebehu konania žiadnym spôsobom nezdokladoval výdavky, ktoré by hradil nad rámec určeného výživného. Návrh otca, aby naďalej platil výživné vo výške 80,- Eur a zároveň, aby mu bola uložená povinnosť uhrádzať všetky lekárske recepty pre zdravotnú starostlivosť maloletej, nepovažoval vzhľadom na aktuálnu komunikačnú bariéru a pretrvávajúce konflikty medzi rodičmi maloletej za realizovateľný. V prevyšujúcej časti návrh matky na určenie výživného presahujúcu súdom určenú výšku výživného nad 140,- Eur mesačne zamietol. Mal preukázané, že príjem otca zo závislej činnosti sa v rozhodnom období síce menil, avšak s výnimkou mesiacov 10/2019 a 11/2019 bol vždy v priemere v takej výške, že otec je resp. bol schopný plniť vyživovaciu povinnosť v určenej výške. Z výplatných pások otca mal preukázaný jeho čistý mesačný príjem vo výške cca 640,- Eur mesačne. Zameškané výživné za obdobie od 01. 01. 2017 do 30. 09. 2018 v sume 1.540,- Eur, ktoré bolo nesporné, povolil otcovi splácať v pravidelných mesačných splátkach po 25,- Eur spolu s bežným výživným.

3. Proti rozsudku súdu prvej inštancie, konkrétne do výrokov, ktorým súd prvej inštancie uložil otcovi povinnosť prispievať na výživu maloletej výživným vo výške 140,- Eur (II. výrok), a výroku o zameškanom výživnom (III. výrok), podal otec v zákonnej lehote odvolanie.

4. Odvolanie odôvodnil odvolacími dôvodmi podľa § 365 ods. 1 písm. f) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) a podľa § 62 ods. 1 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“). Navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých II. a III. výrokoch zrušil a vec vrátil prvoinštančnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, event. zmenil rozsudok prvoinštančného súdu tak, že mu uloží povinnosť prispievať na výživu maloletej sumou 100,- Eur mesačne. Rozsudok prvoinštančného súdu v III. výroku navrhol zrušiť a rozhodnúť o uložení jeho povinnosti podieľať na všetkých mimoriadnych výdavkoch na maloletú v jednej polovici. Podľa neho mu súd neprimerane určil výšku vyživovacej povinnosti na maloletú v porovnaní s neodkladným opatrením. Vyčítal súdu prvej inštancie nedostatočne zohľadnenú výšku plnení, ktoré maloletej poskytoval nad rámec určeného výživného, a ktoré jej aj naďalej mieni poskytovať (hračky, plienky, a pod.). Poukázal na svoj mesačný príjem vo výške 600,- Eur, ďalšie mesačné výdavky na nájomné vo výške 302,- Eur, cestovné do zamestnania vo výške 75,- Eur, stravu, ostatné výdavky vo výške 120,- Eur a úver vo výške 65,- Eur. Namietal nedostatočné podklady pre výpočet zročného výživného.

5. Proti rozsudku súdu prvej inštancie, konkrétne do výrokov, ktorým súd prvej inštancie uložil otcovi povinnosť prispievať na výživu maloletej výživným vo výške 140,- Eur (II. výrok), do výroku o zameškanom výživnom (III. výrok) a do výroku, ktorým súd prvej inštancie v prevyšujúcej časti návrh zamietol (IV. výrok), podala matka v zákonnej lehote odvolanie.

6. Navrhla, aby odvolací súd podľa § 388 CSP zmenil rozsudok súdu prvej inštancie tak, že otcovi uloží povinnosť prispievať na výživu maloletej za obdobie od 01. 01. 2017 do 31. 07. 2017 výživným vo výške 180,- Eur mesačne a za obdobie od 01. 08. 2017 výživným vo výške 280,- mesačne. Zároveň žiadala, aby bol otec zaviazaný uhradiť zameškané výživné v celkovej sume vyčíslenej odvolacím súdom ku dňu vydania rozhodnutia v dvoch splátkach s tým, že prvú splátku v sume 2.500,- Eur žiadala uhradiť do 60 dní od právoplatnosti rozhodnutia odvolacieho súdu a druhú splátku do 6 mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia odvolacieho súdu. Rozhodnutie súdu prvej inštancie považovala v napadnutých výrokoch za nesprávne, odôvodnenie za nedostatočné, pretože z neho nie je zrejмый dôvod, prečo súd prvej inštancie nepovažoval za odôvodnený pomerný výdavok maloletej na bývanie v sume 145,- Eur za odôvodnený, pričom uznal výdavok na nákup hračiek, ktorý ani neuvádzala. Vyčíslila len najzákladnejšie výdavky na maloletú, bez hradenia ktorých by sa maloletá ocitla v stave tiesne. Ďalším pochybením bolo nezahrnutie výdavku na bývanie do odôvodnených potrieb maloletej podľa § 75 ods. 1 ZoR. Poukázala na svoju zúfalú situáciu, keď z dôvodu dlhodobo zhoršeného zdravotného stavu maloletej nie je schopná zvýšiť si príjem nástupom do zamestnania. Ohľadne majetkových pomerov otca súd prvej inštancie vychádzal výlučne z otcom dosahovaných čistých mesačných príjmov, pričom nevyhodnocoval komplexne jeho možnosti a schopnosti, pričom ide o mladého, zdravého človeka bez ďalšej vyživovacej povinnosti s ukončeným stredoškolským vzdelaním v odbore podnikanie. Podľa nej má otec možnosť zvýšiť si príjem privyrábaním na brigádach, keď poberá aj rôzne plnenia a má podporu od rodiny. Vo vzťahu k zročnému výživnému vyčítala prvoinštančnému súdu zohľadnenie tvrdení otca o jeho príjme a umožnil mu platiť zročné výživné v splátkach po 25,- Eur mesačne spolu s bežným výživným, ktoré bude splácať 62 mesiacov.

7. Otec vo vyjadrení k odvolaniu matky nesúhlasil s jej odvolaním. Stotožnil sa s konštatovaním prvoinštančného súdu, že inštitút výživného na maloletú nie je možné suplovať pod vyživovaciu povinnosť medzi manželmi a výživné navrhnuté matkou považoval za likvidačné.

8. Kolízny opatrovník vo vyjadrení k odvolaniam otca a matky navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil, pričom sa pridržiaval svojich predchádzajúcich vyjadrení.

9. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), vec preskúmal v rozsahu určenom ustanoveniami § 65 a § 66 CMP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario a rozsudok súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutých výrokoch II., III. IV. a v závislom výroku o trovách konania (V. výrok), podľa § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správny potvrdil.

10. Podľa § 2 ods. 1 CMP na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia CSP, ak tento zákon neustanovuje inak.

11. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

12. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

13. Po oboznámení sa s obsahom spisu a s napadnutým rozsudkom prvoinštančného súdu, odvolací súd konštatuje, že napadnutý rozsudok prvoinštančného súdu je v odvolaní napadnutých výrokoch vecne správne a vychádza z náležite vykonaného dokazovania a zistenia skutočného stavu veci. Odvolací súd (v súlade s vyššie citovaným ustanovením § 387 ods. 2 CSP) sa v celom rozsahu stotožňuje i s odôvodnením rozhodnutia, ktoré je dostatočne podrobné, ale je i jasné, zrozumiteľné, presvedčivé a logickým spôsobom sa vysporiadava so všetkými relevantnými skutkovými právnymi otázkami a aspektmi, a teda spĺňa zákonné kritéria odôvodnenia uvedené v ustanovení § 220 ods. 2 CSP.

14. Odvolací súd konštatuje, že otec ako aj matka v odvolaní neuviedli žiadne skutočnosti, okolnosti alebo argumenty, ktoré by neboli predmetom skúmania prvoinštančného súdu, a s ktorými by sa prvoinštančný súd pri rozhodnutí a pri jeho odôvodnení nevysporiadaval.

15. Rodičia maloletého dieťaťa sú povinní prispievať na výživu maloletého dieťaťa, pričom plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará pričom výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Zároveň pri určení výživného súd prihliada na odôvodnené potreby oprávneného ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Je potrebné zdôrazniť, že na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania. Základom pre hodnotenie schopností a možností rodičov platiť výživné je zistenie ich skutočných príjmov, ako aj podkladov odôvodňujúcich záver, že tento príjem zodpovedá telesným i duševným schopnostiam rodiča, jeho skúsenostiam, plneniu jeho pracovných povinností, ako aj miestnym možnostiam jeho uplatnenia. Výživným sa rozumejú náklady na uspokojovanie všetkých životných potrieb maloletého dieťaťa v súvislosti s jeho všestranným rozvojom a vývojom tak po stránke fyzickej, ako aj po stránke duševnej. Rozsah nákladov na úhradu týchto životných potrieb dieťaťa je rôzny, a to vzhľadom na jeho vek, spôsob prípravy na jeho budúce povolanie, zdravotný stav, ale aj jeho schopnosti. Na odôvodnené potreby oprávneného bezprostredne vplyvajú schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Ak sú tieto obmedzené, je zrejmé, že odôvodnenými budú môcť byť len bežné potreby nepresahujúce obvyklú základnú mieru potrieb oprávneného. Naopak pri vyššej životnej úrovni povinného môžu pod odôvodnené potreby spadať napr. vyššie uvedená tvorba úspor, ktorá síce nie je nevyhnutná, avšak môže dopomôcť k rozvoju oprávneného dieťaťa. Rozhodujúce sú vždy reálne zárobkové možnosti povinného dané ako jeho subjektívnymi vlastnosťami (vzdelaním, skúsenosťami, fyzickými možnostami), tak objektívnymi skutočnosťami, ako je najmä prítomnosť pracovných príležitostí. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného súd prihliada na druhej strane i vtedy, ak povinný bez náležitého odôvodnenia na seba berie neprimerané majetkové riziká, pochybne investuje, berie nevýhodné pôžičky, príp. sa vzdá lepších zárobkov, výhodnejšieho zamestnania a pod. Pri zmene zamestnania povinného na zamestnanie s nižším zárobkom súd povinne skúma okolnosti, za ktorých k uvedenej zmene došlo, a najmä či k nej došlo z dôležitých dôvodov, napr. zo zdravotných dôvodov povinného. V opačnom prípade by sa pri určovaní výživného vychádzalo zo schopností a možností povinného pred takouto zmenou zamestnania, resp. z majetkových pomerov, ktoré by tento mal, ak by svoj majetok nevystavoval neprimeraným majetkovým rizikám. Súd by v takomto prípade nemal brať ohľad na pokles príjmu povinného a pri určení výživného by mal vychádzať zo stavu, ako keby k zmene zamestnania povinného nedošlo.

16. Z obsahu spisu vyplýva, že otec v období od 03/2017 do 09/2017 pracoval pre obchodnú spoločnosť Dovenbeck Slovensko s. r. o., kde dosahoval vyšší príjem cca 680,- Eur mesačne, ktorý pracovný pomer skončil z dôvodu presťahovania sa matky s maloletou do súčasného bydliska. Preto sa otec za účelom podieľania sa na výchove a udržania blízkeho kontaktu s maloletou rozhodol ukončiť tento pracovný pomer. Skončenie pracovného pomeru otcom z uvedeného dôvodu, nemožno vyhodnotiť ako vzdanie sa výhodnejšieho zamestnania s cieľom znížiť svoj príjem, prípadne ovplyvniť výšku vyživovacej povinnosti. Taktiež nie je možné spravodlivo požadovať, aby povinný rodič, ktorý vykonáva závislú prácu v rozsahu zákonom ustanoveného týždenného pracovného času, sa vzdal práva na primeraný oddych po práci, voľno, súkromný, sociálny a spoločenský život z dôvodu zabezpečenia ďalšieho príjmu mimo pracovného pomer pre účely plnenia si vyživovacej povinnosti vo väčšom rozsahu, ktorú s ohľadom na svoje aktuálne schopnosti, možnosti a majetkové pomery nie je si schopný plniť.

17. Z uvedeného dôvodu bola odvolacia námietka matky o možnosť otca zvýšiť si príjem privyrábaním na brigádach neopodstatnená.

18. Odvolací súd konštatuje, že výživné v stanovenej výške zohľadňuje každodennú osobnú starostlivosť matky o maloletú, ktorá predstavuje naturálny ekvivalent materiálnej hodnoty, čiastočne zodpovedajúci vyživovacej povinnosti otca určeným výživným. Pri určovaní výšky výživného bolo potrebné brať ohľad na oprávnené potreby maloletej, zohľadňujúc jej útlý vek, pričom z dôvodu rastu maloletej sú spojené nemalé výdavky na ošatenie.

19. V prejednáwanej veci súd prvej inštancie zohľadnil odôvodnené potreby maloletej, posúdil ich mieru a špecifikoval ich vo výške 190,- Eur mesačne. Vzhľadom na osobnú starostlivosť matky, zaviazal otca k povinnosti prispievať na výživu maloletej výživným v sume 140,- Eur mesačne, čo percentuálne predstavuje takmer 75 % odôvodnených potrieb maloletej. Určené výživné otca k trojročnému dieťaťu zohľadňuje nielen odôvodnené potreby maloletej, ktoré sú zvýšené aj s prihliadnutím na jej zhoršený

zdravotný stav, ale zahŕňa aj ďalšie náklady ako napr. na jej bývanie a zároveň zohľadňuje aj reálne možnosti a schopnosti otca.

20. K odvolacej námietke otca, že súd prvej inštancie nedostatočne zohľadnil výšku plnení, ktoré poskytol nad rámec určeného výživného, odvolací súd dodáva, že z dokazovania vykonaného pred súdom prvej inštancie nebol zo strany otca preukázaný rozsah takéhoto plnenia. Matka síce nepoprela, že otec poskytol nejaké plnenia navyše, avšak išlo len o ojedinelé plnenia, preto správne súd prvej inštancie nezapočítal takéto plnenia do sumy zameškaného výživného otca.

21. Pri rozhodovaní o možnosti zaplatenia zameškaného výživného je potrebné vychádzať z osobitosti konania, s prihliadnutím na majetkové pomery, schopnosti a možnosti povinného rodiča tak, aby si tento mohol plniť svoju vyživovaciu povinnosť riadne a včas a zároveň, aby plnenie zákonnej vyživovacej povinnosti spolu so splátkami zameškaného výživného neboli pre povinného rodiča likvidačnými. Súd prvej inštancie sa pri rozhodovaní o zaplatení zameškaného výživného riadil týmito úvahami a rozhodol správne, keď povolil otcovi zameškané výživné splácať v pravidelných mesačných splátkach.

22. V tomto smere odvolací súd uvádza, že v rozhodovacej činnosti všeobecných súdov nie je ničím neobvyklým, aby mesačné splátky zameškaného výživného boli rozdelené aj na dlhšie obdobie s prihliadnutím na okolnosti daného prípadu (porovnaj rozhodnutia Krajského súdu v Žiline sp. zn. 6CoP/10/2019 zo dňa 29. 05. 2019, 10CoP/30/2017 zo dňa 26. 07. 2017, Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 6CoP/36/2018 zo dňa 29. 10. 2018).

23. Z uvedených dôvodov, preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých II., III., IV., V. výrokoch, podľa § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správny potvrdil.

24. Odvolaním nenapadnutý I. a VI. výrok rozsudku prvoinštančného súdu zostal nedotknutý (§ 367 ods. 2, 3 CSP).

25. Pri rozhodovaní o trovách odvolacieho konania vychádzal odvolací súd z ustanovenia § 52 CMP a preto rozhodol, že žiaden z účastníkov konania nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

26. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

a) ktorému súdu je určené,

b) kto ho robí,

c) ktorej veci sa týka,

d) čo sa ním sleduje a

e) podpis.

(§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).